

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยและสนับสนุนการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเศรษฐกิจและสังคมระยะยาว การพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับศักยภาพและบทบาททางเศรษฐกิจของพื้นที่ โดยให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการวางรากฐานการพัฒนาเป็นสังคมและชุมชนที่เข้มแข็งและมีระบบจัดการที่ดี อีกทั้งเป็นการส่งเสริมการค้า บริการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มการจ้างแรงงานและเน้นกระจายรายได้สู่ชุมชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพใหม่ และมีความสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น ซึ่งหมายถึงชีวิตสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีพื้นบ้าน

“ลำพูน” เป็นเมืองโบราณแห่งหนึ่งเดิมชื่อเมือง “หริภุญไชย” เป็นจังหวัดเล็กๆ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดเชียงใหม่ เป็นเพียงเมืองผ่านที่ไม่ใช่จุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว แต่มีรากเหง้าทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ ที่มีความเป็นมาที่ยาวนานที่สุดในแผ่นดินล้านนา อาณาจักรหริภุญไชยเป็นอาณาจักรพระพุทธศาสนาที่เจริญรุ่งเรืองต่อเนื่องมากกว่า 600 ปี ก่อนที่พญามังรายจะสร้างเมืองเชียงใหม่ขึ้น สร้างขึ้นโดยฤๅษีชื่อ วาสุเทพ เมื่อสร้างเสร็จได้ไปทูลเชิญพระนางจามเทวีจากเมืองละโว้มาปกครองราว พ.ศ.1200 พระนางได้นำบริวารและพระสงฆ์เสด็จขึ้นมาทางน้ำเพื่อมาปกครองเมืองหริภุญไชย และมีเชื้อสายของพระนางปกครองสืบมาหลายพระองค์นับเวลานานถึงหกร้อยปีจนกระทั่งถึงสมัยพระยาบาหรือยี่บา ได้เสียเอกราชแก่พญามังรายในราว พ.ศ.1824 หริภุญไชยจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนล้านนาไทยเรื่อยมา เมืองหริภุญไชยเป็นเมืองโบราณที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีศิลปวัฒนธรรมและพระพุทธศาสนารุ่งเรืองมาก

ลำพูนจึงเหมาะสำหรับการท่องเที่ยวชมวัดวาอาราม โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรม และงานหัตถกรรม โดยเฉพาะวัดวาอารามและโบราณสถานในเขตเมือง ส่วนมากมีความเป็นมาย้อนหลังไปไกลถึงพุทธศตวรรษที่ 16-17 ได้แก่ วัดพระธาตุหริภุญไชยวรมหาวิหาร อนุสาวรีย์

พระนางจามเทวี วัดจามเทวี วัดมหาวน วัดพระคงฤๅษี วัดสันป่ายางหลวง กู่ช้าง-กู่มี้า วัดประตูลี้ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑ์ชุมชนเมือง วัดวามารามและโบราณสถานเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงสถาปัตยกรรมล้านนาในยุคแรกที่หลงเหลืออยู่ไม่มากและไม่ปรากฏชัดอยู่ตามวัดและโบราณสถานอื่นๆ ที่สร้างขึ้นแบบศิลปะล้านนา เจดีย์แบบล้านนามีต้นแบบมาจากเจดีย์หริภุญไชย ที่ได้รับการพัฒนารูปแบบมาอย่างต่อเนื่อง นับแต่พระนางจามเทวีกษัตริย์แห่งเมืองละโว้ เดินทางขึ้นมารองเมืองเล็กๆ แห่งนี้ ผสมผสานกับงานช่างท้องถิ่น ก่อให้เกิดรูปแบบสถาปัตยกรรมอันอ่อนช้อย เรียบง่าย แต่งงดงามมีเอกลักษณ์

เนื่องจากปัจจุบัน สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ที่เป็นวัดวามารามและโบราณสถานต่างๆ เหล่านี้ ได้มีความเสื่อมโทรมไปตามกาลเวลา ทำให้มีหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทและร่วมกันอนุรักษ์ หน่วยงานดังกล่าวได้แก่ สำนักศิลปากรที่ 8 เชียงใหม่ สำนักพุทธศาสนา กรมศาสนา ฯลฯ เข้ามารับผิดชอบ ดูแลและปฏิสังขรณ์วัดวามารามและโบราณสถานในเขตเทศบาลเมืองลำพูนเหล่านี้ อีกทั้งยังมีหน่วยงานที่เข้ามาช่วยสนับสนุนส่งเสริมทางด้านการท่องเที่ยวของทางวัดวามารามและโบราณสถานในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ซึ่งได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัดลำพูน ที่ได้เข้ามาช่วยดูแลและส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะมีหน่วยงานดังกล่าวเข้ามามีบทบาทในการร่วมกันอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเหล่านี้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าหน่วยงานเหล่านี้จะสามารถดูแลและอนุรักษ์วัดวามารามและโบราณสถานเหล่านี้ได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากปริมาณของสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นวัดวามารามและโบราณสถาน มีมากมายหลายแห่งไม่ได้มีแค่ในเขตเทศบาลเมืองลำพูนเพียงแห่งเดียว มีวัดวามารามที่อยู่นอกเขตเมืองรวมถึงจังหวัดใกล้เคียงอีกด้วย ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้เกิดความสามารถของหน่วยงานที่รับผิดชอบที่จะดูแลให้ได้พร้อมกันทั้งหมด ในการที่จะยื่นเสนอเรื่องให้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาทำการดูแลอนุรักษ์และบูรณะต้องมีการจัดลำดับตามความสำคัญและความเหมาะสมเร่งด่วนในการบูรณะปฏิสังขรณ์ บางครั้งต้องใช้เวลาในการขอความช่วยเหลือเป็นเวลานาน ส่วนด้านงบประมาณในการอนุรักษ์วัดวามารามและโบราณสถานถึงแม้มีงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสรรมาให้เป็นงบประมาณประจำปีแต่บางครั้งงบประมาณที่ได้อาจจะไม่พอที่จะทำการบูรณะ เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดูแลวัดวามารามและโบราณสถานมากมายหลายแห่ง

ดังนั้น การที่ให้ประชาชนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในชุมชนของตนเอง เช่น การมีส่วนร่วมในการจัดหาและรู้เห็นในการจัดการงบประมาณของสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชนของตนเอง เช่น หากเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่

เป็นวัดวาอาราม ก็อาจจะมีการจัดทำผ้าป่า เพื่อเป็นการระดมทุนบริจาค หรืออาจจะร่วมกันจัดทำกิจกรรมต่างๆ ที่สามารถสร้างรายได้ให้กับทางวัดอีกทางหนึ่ง รวมถึงการมีส่วนร่วมในการรู้เห็นหรือรับทราบในการบริหารจัดการงบประมาณ เพื่อประชาชนในชุมชนได้ทราบว่าปัจจุบันมีงบประมาณเท่าใด ต้องการทำอะไรบ้าง ปัจจุบันขาดงบประมาณในการสร้างหรือทำนุบำรุงเท่าไร ทั้งนี้เพื่อจะได้หาทางในการวางแผนร่วมกันกับผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวนี้เอง อาจช่วยทำให้ใช้เวลาน้อยกว่าการรงบประมาณจากทางหน่วยงาน และเป็นเรื่องดีที่จะทำให้แต่ละโบราณสถานหรือวัดแต่ละแห่งสามารถช่วยเหลือตนเองได้อย่างแท้จริง

ด้วยที่มาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อให้ทราบถึงความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นเพื่อศึกษาบริบทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน และศึกษาความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อศึกษาความต้องการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อใช้ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
2. เพื่อใช้ในการวางแผนเพื่อหาแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในชุมชน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาในครั้งนี้กำหนด ศึกษาในพื้นที่เทศบาลเมืองลำพูน คลอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ 10 แห่ง (แสดงตำแหน่งที่ตั้งตาม แผนที่ 1 หน้า 5) ได้แก่

1. วัดพระธาตุหริภุญไชยวรมหาวิหาร
2. อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี
3. วัดจามเทวี
4. วัดมหาวัน
5. วัดพระคงฤๅษี
6. วัดสันป่ายางหลวง
7. กู่ช้าง – กู่ม้า
8. วัดประตูลี้
9. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหริภุญไชย
10. พิพิธภัณฑ์ชุมชนเมืองลำพูน

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง คือ

กรมศิลปากรที่ 8 เชียงใหม่ รับผิดชอบดูแลบูรณะซ่อมแซมในส่วนที่เป็นตัวโบราณสถาน โบราณวัตถุ ของวัดพระธาตุหริภุญไชยวรมหาวิหาร กู่ช้างกู่ม้า และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหริภุญไชย

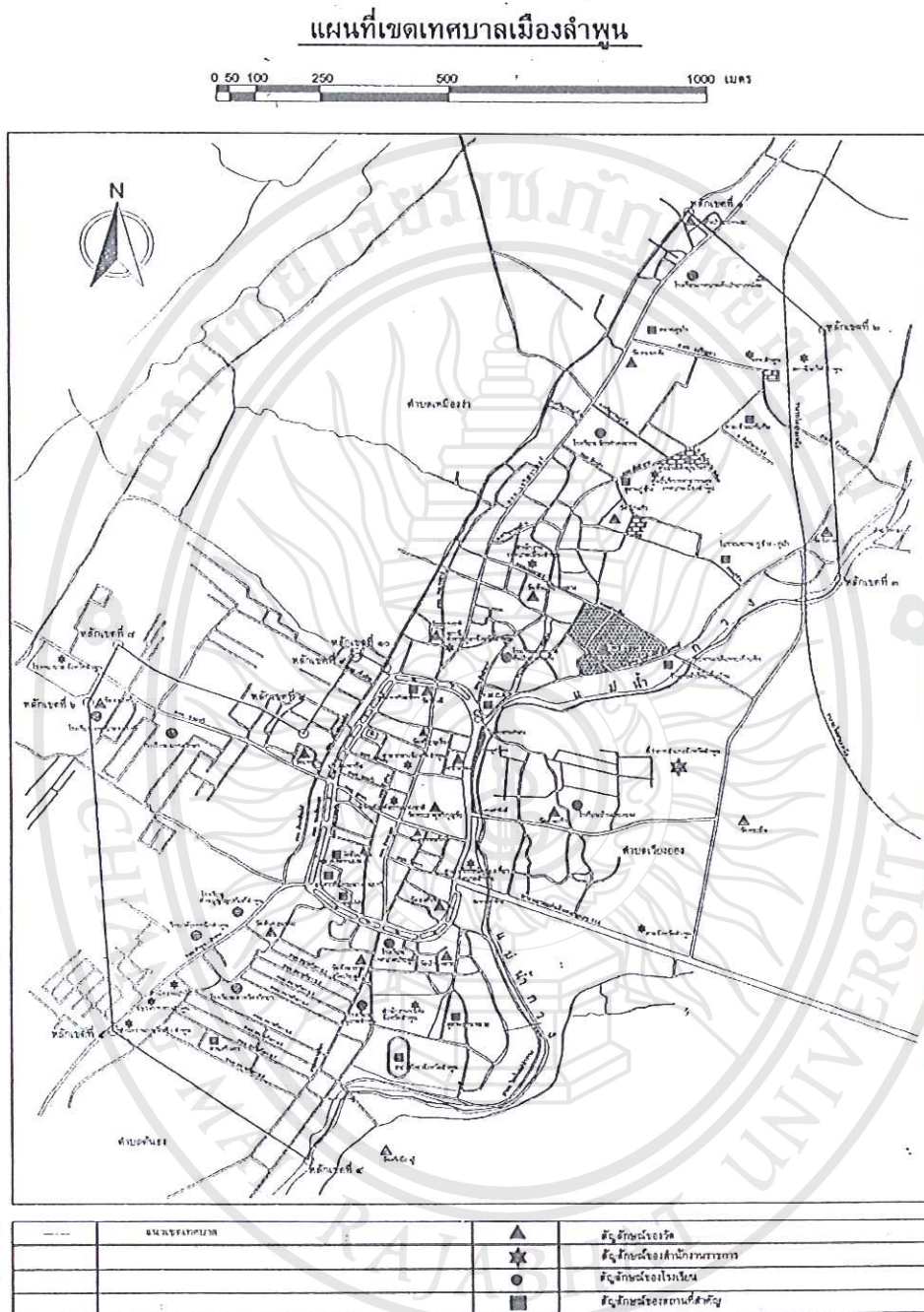
สำนักพระพุทธศาสนา กรมศาสนา รับผิดชอบทางด้านการอนุรักษ์และการดูแลรักษา วัดพระธาตุหริภุญไชยวรมหาวิหาร วัดจามเทวี วัดมหาวัน วัดพระคงฤๅษี วัดสันป่ายางหลวง วัดประตูลี้

เทศบาลเมืองลำพูน รับผิดชอบในการอนุรักษ์และดูแลรักษา พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหริภุญไชย กู่ช้าง-กู่ม้า อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี พิพิธภัณฑ์ชุมชนเมืองลำพูน และรวมไปถึงมีหน้าที่ในการส่งเสริมทางด้านการท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ทั้ง 10 แห่งนี้อีกด้วย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) มีหน้าที่ในการส่งเสริมทางด้านการท่องเที่ยวให้กับสถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองลำพูนทั้ง 10 แห่ง

การท่องเที่ยวและนันทนาการจังหวัดลำพูน มีหน้าที่ในการส่งเสริมทางด้านการท่องเที่ยวให้กับสถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองลำพูนทั้ง 10 แห่ง (ดูภาพประกอบด้านล่าง)

แผนที่แสดงพื้นที่ศึกษา

พื้นที่ศึกษา

ภาพที่ 1.1 แผนที่แสดงพื้นที่ศึกษา

ที่มา: เทศบาลเมืองลำพูน

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่กำหนดศึกษาครั้งนี้คือผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดลำพูน สถิติปัจจุบันมีจำนวน 6,368 หลังคาเรือน (เทศบาลเมืองลำพูน ปี พ.ศ. 2555) และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. เพื่อศึกษาริบทในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน โดยงานที่เกี่ยวข้อง ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ประกอบด้วย

1.1 ผู้ที่รับผิดชอบหลักภายในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูนที่มีหน้าที่ในการบริหารจัดการด้านการอนุรักษ์ เช่น เจ้าอาวาสของวัด เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑสถาน เป็นต้น

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการอนุรักษ์ บุคลากรชมชม แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

1.3 การจัดการในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ของผู้ที่รับผิดชอบภายใน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.4 การนำงบประมาณมาใช้ในการจัดการการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

1.5 นโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน เพื่อกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

1.6 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

1.7 การดำเนินการและผลของการดำเนินการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูนในปัจจุบัน

2. เพื่อศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 ประกอบด้วย

2.1 ประเด็นในการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์

2.1.1 การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลำพูนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

2.1.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลำพูนในการจัดกิจกรรมทาง วัฒนธรรม ประเพณี ในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

2.2 ลักษณะของการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์

2.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ฐานะทางสังคม อาชีพ ภูมิลำเนา

2.2.2 ระดับความต้องการในการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

2.2.3 ประเภทของความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ประเภทของความต้องการ ได้แก่ การค้นหาปัญหาสาเหตุของปัญหา ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตามตรวจสอบ ร่วมทุนทรัพย์ และมีส่วนร่วมของชุมชนในผลประโยชน์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความต้องการ หมายถึง ความประสงค์ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ในการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน โดยการมีส่วนร่วมแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. ประเด็นของการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลำพูนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน และการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลำพูนในการจัดกิจกรรมทาง วัฒนธรรม ประเพณี ในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

2. ลักษณะของการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ฐานะทางสังคม อาชีพ ภูมิลำเนา ระดับความต้องการในการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และประเภทของความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ประเภทของความต้องการ ได้แก่ การค้นหาปัญหาสาเหตุของปัญหา ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตามตรวจสอบ ร่วมทุนทรัพย์และมีส่วนร่วมของชุมชนในผลประโยชน์

การอนุรักษ์ หมายถึง การดูแล รักษาและสืบสานแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 10 แห่ง ในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 10 แห่ง
ในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ประกอบด้วย

1. วัดพระธาตุหริภุญไชยวรมหาวิหาร
2. อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี
3. วัดจามเทวี
4. วัดมหาวัน
5. วัดพระคงถ้ำ
6. วัดสันป่ายางหลวง
7. กู่ช้าง – กู่ม้า
8. วัดประตูลี้
9. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหริภุญไชย
10. พิพิธภัณฑ์ชุมชนเมืองลำพูน

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง เพศ การศึกษา ฐานะทางสังคม อาชีพ ภูมิฐานะ
ของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลเมืองลำพูน

ปัจจัยภายนอก หมายถึง กลุ่มทางสังคม ข้อมูลข่าวสาร หน่วยงานที่สนับสนุน
และความเลื่อมใสศรัทธา

สมมติฐาน

ประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ
ระยะเวลาที่อยู่อาศัยต่างกันมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

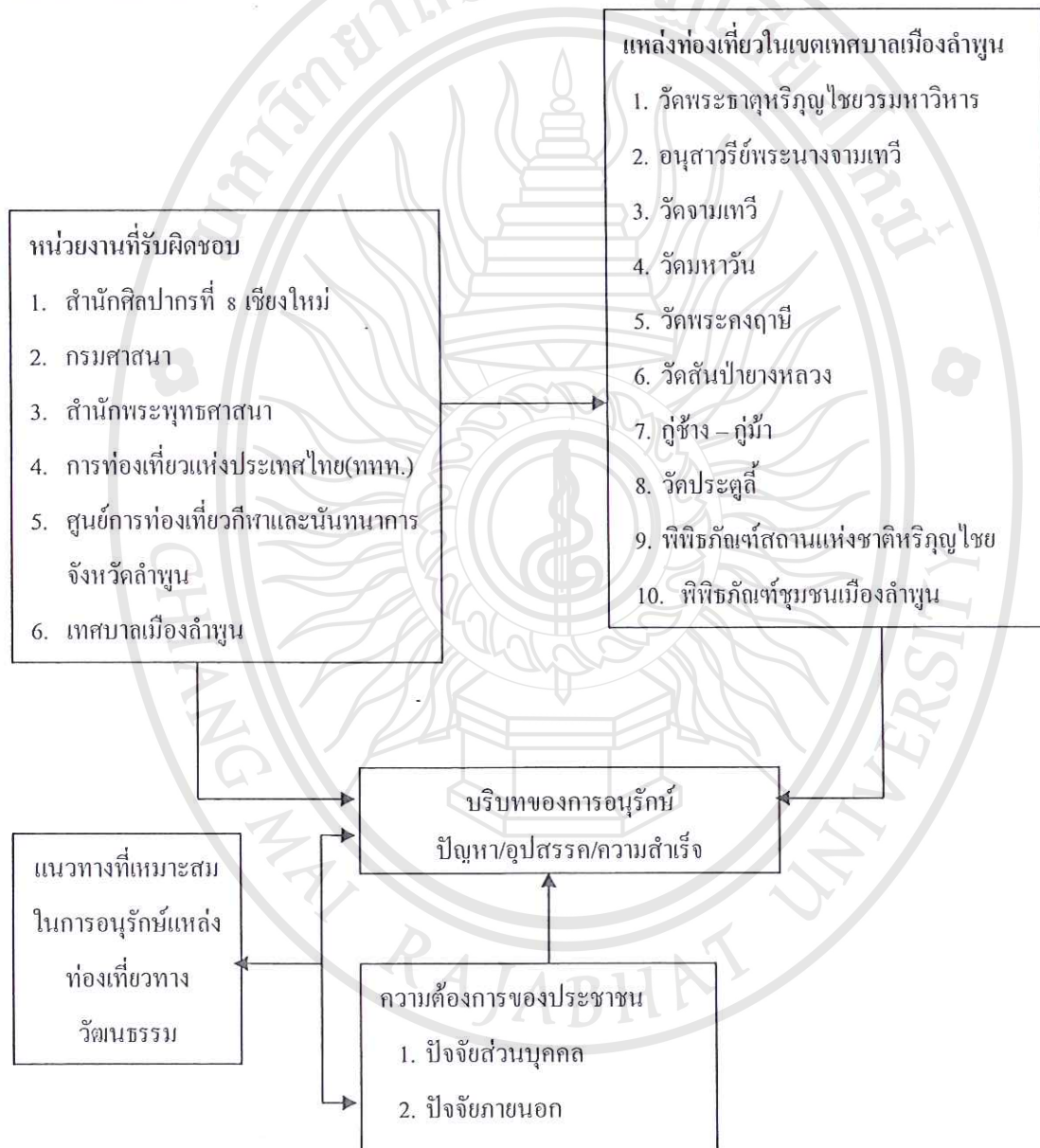
กรอบแนวคิดในการศึกษา

เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามที่ระบุไว้แล้วข้างต้นผู้ศึกษามีกรอบ
แนวคิดในการศึกษาโดยเริ่มต้นจากการศึกษาบริบทของการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
ในเขตเทศบาลเมืองลำพูน โดยจะศึกษาและสำรวจว่าแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมทั้ง 10 แห่ง
ที่กำหนดศึกษา มีองค์กรและ/หรือหน่วยงานใดบ้างที่รับผิดชอบดูแลอยู่ในปัจจุบัน มีความสำเร็จ
และ/หรือปัญหาอุปสรรค ในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวบ้างหรือไม่

ผลจากการศึกษาบริบทดังกล่าวจะทำให้ทราบว่า มีปัญหาหรืออุปสรรคอะไรบ้างในการ
อนุรักษ์ เช่น การขาดแคลนงบประมาณ การขาดแคลนบุคลากร การขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์

เครื่องมือต่างๆ รวมถึงทางด้านเทคโนโลยี ปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวจะทำให้สามารถเชื่อมโยงไปถึงความต้องการของประชาชนที่จะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมทั้ง 10 แห่ง

นอกเหนือจากนี้ผู้ศึกษายังมีความสนใจต่อไปว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลำพูน ในกรณีที่มีความต้องการในการมีส่วนร่วมตามหลักการพวกเขาเหล่านั้นมีความต้องการในระดับใด และในประเภทใด

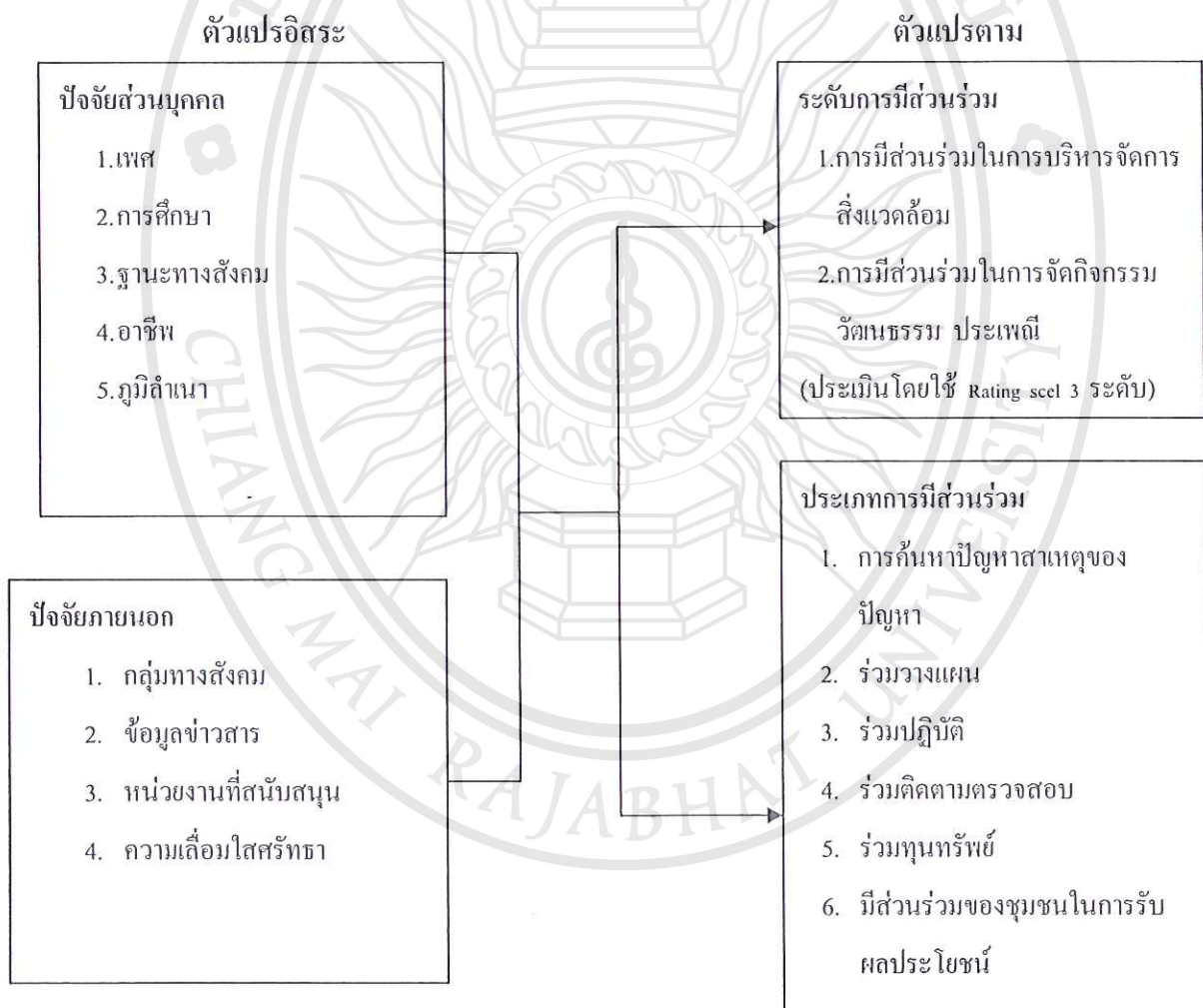

ภาพที่ 1.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ทั้งนี้ ในกลุ่มของตัวแปรอิสระผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดเป็น 2 กลุ่มย่อย กลุ่มย่อยที่ 1 คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ การศึกษา ฐานะทางสังคม อาชีพ ภูมิลำเนา และกลุ่มย่อยที่ 2 เป็นปัจจัยภายนอกประกอบด้วย กลุ่มทางสังคม ข้อมูลข่าวสาร หน่วยงานที่สนับสนุน และความเลื่อมใสศรัทธา

กรณีของตัวแปรตามผู้วิจัยได้กำหนดเป็น 2 กลุ่มย่อยเช่นเดียวกัน โดยกลุ่มย่อยที่ 1 เป็นตัวแปรระดับการมีส่วนร่วม ประเมินโดยใช้ Rating scale และกลุ่มย่อยที่ 2 เป็นตัวแปรเกี่ยวกับประเภทของการมีส่วนร่วม เช่น การค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ร่วมวางแผน และร่วมปฏิบัติ เป็นต้น

ภาพที่ 1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย